

Scénář k rozhlasové reportáži

Generál Miloslav Masopust, který dnes žije v našem okolí, tedy na Zbraslavi, pochází z Českého Straklova dnes ležícího na Ukrajině, odkud jako mnoho Volyňských Čechů vstoupil tehdy dvacetiletý do armádního sboru bojujícího za druhé světové války proti nacistům. Mezi těmito hrdiny, kteří šli dobrovolně do boje, byly však i ženy:

„Taky dobrovolně šly k československé jednotce a přišlo jich tam 600 jo no a těch mužů a tak dále bylo asi 18.000.“

Mezi volyňské Čechy, kteří dobrovolně narukovali, patřil i tatínek generála Masopusta, který do války vůbec nemusel. Z důvodů, proč se rozhodl narukovat, mrazí:

„A tatínek se rozhodl taky že půjde a to byl učitel a učitele nemuseli na vojnu jo a já jsem říkal : „Tati proč jsi šel na vojnu, když jsi nemusel jako učitel?“

„Protože jsem chtěl vědět, kde budeš pohřbený.“

Co samotného generála Masopusta vedlo k tomu stát se součástí nebezpečných bojů proti nacismu, v tom má dodnes jasno.

„Podívejte se, když je někdo vlastenec a dobrovolně ještě než byla nějaká mobilizace že jo a tak dále jste vstoupil no tak jako vlastenec jdu a budu obětovat i svůj život prolejt svoji krev a tak dále jo takže a to většina byla taková vlastenci jo , kteří dobrovolně šli.“

Ještě než generál Masopust bojoval na frontě v karpatsko – dukelské operaci, probíhalo cvičení. Že to nebylo jednoduché, je patrné.

„Ta Rudá armáda tedy že jo měla výstroje a výzbroje až na Urale a to byli tisíce kilometrů že jo, takže jsme byli jenom v civilu jo a místo pušek jsme měli klacky jo a teď jsme jenom s klackama cvičili.“

Situace se však rychle vyvíjela a brzy vznikla československá jednotka.

„Asi tak po čtyřech dnech se tam objevil pěkně oblečený důstojník a my jsme říkali: „To je nějaký Angličan nebo Američan nebo kdo to je?“ jo no a velitel pluku nechal nastoupit pluk a oznámil nám, že sovětská vláda rozhodla, že Češi a Slováci sovětské občany mohou dobrovolně vstoupit do československé jednotky, která se tam organizuje a teď nevěděl kolik těch Čechů a Slováků tam má jo a dal takovej rozkaz : „ Češi a Slováci čtyři kroky vpřed pochodem vchod!“ a on se pohnul pomalu celej pluk.“

Zásadním setkáním bylo pro generála Masopusta to s brigádním generálem Ludvíkem Svobodou.

„Řekl, že na Slovensku vypuklo slovenské povstání že jo, Československo je obsazeno fašisty a my máme po dělostřelecké přípravě sovětské armády zaútočit a obsadit Dukelskej průsmyk jo a druhej den obsadit osvobodit Prešov.“

Přesto, že byl Miloslav Masopust v bojích zraněn, válku on i jeho tatínek přežil. Dnes je generálu Masopustovi, hrdinovi z východní fronty, 94 let a právem je pyšný na ocenění, jichž se mu dostalo.

Za to, že jsem na Bubrku narazil jako první se svým družstvem jo a zachránil jsem druhej prapor, protože kdybych je nezastavil, tak by je asi (vystříhat paní Masopustovou) zlikvidovali, tak jsem dostal válečnej kříž jo no a pak tam tady je dukelskej za bitvu u Dukly no a tam to jsou všechny vyznamenání sovětské a slovenské a tak dále a tak dále

Brigádní generál Miloslav Masopust, dodnes působí jako válečný veterán. V jednadevadesáti letech se oženil se svou manželkou a vedou spolu poklidný život